

dokončení ze str. 1

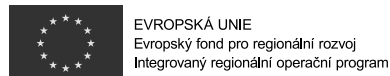
kteří jsme po čase vyměnili za větší 9ti-místné. O práci ve sboru se začali zajímat další a další kluci, až se jednotka rozrostla na dnešních 15 členů. Díky dotacím a spoluúčasti obce jsme získali spoustu nového vybavení, především nové dýchací přístroje, zásahové oblečení a jiné a jiné. Nejde v krátkosti vypsat vše, ale posun je obrovský a je to především patrné na zbrojnici, která se stane asi našim druhým domovem. To je obrovský posun vpřed.

Je to stmelovací prostředek pro kluky, ale i pro naše manželky a družky. A myslím si, že i to bude impuls pro další případné zájemce, kteří budou chtít vstoupit do našich řad. Za osm let mého působení ve funkci velitele jednotky se toho stalo mnoho, ne vždy se povedlo vše tak, jak bych si představoval, ale z celkového pohledu si nestojíme špatně a pevně věřím že Hasiči Zákolany v naší krásné obci budou pomáhat ještě dlouhá léta.

A ještě pro méně znalé čtenáře - jaký je rozdíl mezi dobrovolnými a profesionálními hasiči (tedy mezi dobráky a profíky)?

Rozdílů není mnoho, některé však přeci jen jsou. Profesionální hasič slouží ve služebním poměru 24hodinové směny, po kterých následují dva dny volna, a to 365 dní v roce nevymáje svátky, víkendy. Dobrovolný hasič je vyslán k události ve svém volném čase, mnohdy na úkor své rodiny a v některých případech i zaměstnání. Hodně též záleží na předurčení jednotky. Jednotky PO se totiž dělí do několika kategorií. JPO I profesionální hasiči, musí zajistit výjezd družstva do 2 minut, JPO II poloprofesionální hasiči, do 5 minut, JPOIII/1 nebo JPOIII/2 do 10 minut mimo katastr své obce, JPOIV tedy hasiči podniků výjezd družstva do 2 minut, JPOV do 10 minut v katastru své obce. Jelikož profesionální hasič slouží směnu na své stanici, má povinnost od vyhlášení poplachu vyjet ku pomoci do 2 minut. Dobrovolný hasič, bavíme-li se o naší kategorii III/1, má za povinnost vyjet do 10 minut. V tomto čase se musí bezpečně dopravit na svou zbrojnici, obléct se do zásahového oděvu a odjet k místu události. Díky svolávacímu zařízení Fireport se nám daří vyjíždět zhruba do 5 - 7 minut od vyhlášení poplachu. Poslední dobou se nám dokonce stává, že dorazíme k místu události jako první a naši profesionální kolegové přijdou později. Tak jako HZS tak i JSDH je nedílnou a bezesporu neocenitelnou součástí Integrovaného záchranného systému (IZS) při zdolávání a likvidaci mimořádných událostí.

A jak své působení ve sboru vidí sami jeho členové? Na to jsme se zeptali několika z nich, konkrétně Květoslava Hladkého, Jakuba Kočiče, Dana Hudáka, Tomáše Panského a Aleše Vochomůrky.

Novou podobu získala hasičská zbrojnice díky finančním prostředkům z EU a podpoře od Místní akční skupiny Přemyslovské Střední Čechy

Sbor dobrovolných hasičů Zákolany v roce 1933

Proč jste se stal hasičem?

Květoslav Hladký (KH): Členem u zákolanských hasičů jsem od roku 1983. Dříve jsem zastával funkci hasiče strojníka a pak, po úmrtí Vaška Porazila st., velitele jednotky. Člověk to musí dělat hlavně srdcem, bez toho to ani nejde. Hasičina není zábava, ale poslání. Dříve nebylo tolik výjezdů, měli jsme však spoustu jiných aktivit. Jezdilo se na soutěže v požárním útoku, dokonce jsme se dostali na bednu vítězů. Rok už si nepamatuji, ale bylo to v Hostouni. Několik let jsem pracoval jako strojník a spojař u HZSP Kablo Kladno. Vždycky jsem se snažil předávat své zkušenosti mladším. Takže hasičina mě provází celým mým životem.

Jakub Kočič (JK): Protože mě to již delší dobu fascinovalo. V dětství jsem kolem sebe (v naší vesnici) hasiče neměl. Baví mě být užitečný a mít možnost pomoci ostatním. A trocha toho adrenalinu, když jeďu k zásahu, je příjemná.

Zásah při požáru v bývalém cukrovaru (2012)

Dan Hudák (DH): Chtěl jsem se vždy podílet na něčem záslužném pro ostatní občany, být ku pomoci lidem v nouzi.

Tomáš Panský (TP): Od mala mě tato činnost zajímala, a proto jsem již od útlého dětství členem SDH v jiné obci. Po přestěhování do Otvovic jsem se začal zajímat o místní hasiče a neváhal jsem vstoupit k Zákolanským.

Aleš Vochomůrka (AV): Můj táta byl celý život profík, měl jsem vzor v rodině. Jako mladý kluk jsem měl ale jiné zájmy, takže jsem se k zákolanským hasičům dal až před pár lety. Nejdřív jsem k nim chodil jen tak, na kus řeči. Pak mi ale jednou řekl: „Jestli ještě jednou přijdeš do hasičárny, jdeš do sboru!“ Tak jsem šel.

Pomník padlým v 1. světové válce byl pořízen na náklady hasičů. Po zbourání bývalého obecního domu byl přesunut do parku.

Co se pro vás změnil s novou hasičárnou?

KH: Změnilo a změnil se toho spousta. Pamatuji si ještě tu první, kde jsme měli zaparkovanou Erénu (Praga RN). Pak se stavěla v akci Z ta předchozí. Nyní máme novou, pěknou se zázemím. Ještě v ní bude dost práce, ale krok kupředu je veliký. Čas jde dál a vše je třeba obnovovat, a to i zbrojnici. Ta se opravdu povedla, konečně se budeme mít kde scházet v důstojném prostředí.

JK: Je to posunutí našeho zázemí o velký kus dál. Taková samozřejmost jako zajít si na záchod, nebo si umýt ruce je nově k dispozici. Nemluvě o možnosti dát si po zásahu v případě potřeby sprchu hned v hasičárně.

Hasiči v době pohody: Nahoře oslava 100 let republiky, dole masopustní průvod

DH: Budeme mít více příležitostí k novým aktivitám. Například můžeme uvažovat o dětském kolektivu, což by ve staré zbrojnici bylo nemyslitelné. Dočkali jsme se důstojného zázemí, kde je vše k dispozici, kde je mimo jiné i adekvátní sociální zázemí. Konečně máme též velmi příjemnou a vytápěnou klubovnu, takže se naše aktivity nemusí omezovat jen na letní měsíce.

TP: Starou zbrojnici si bohužel nepamatuji, jelikož jsem členem od března 2020. Ale podle informací od kluků je to obrovský rozdíl a posun oproti předchozí zbrojnici. Jsem velice rád za příjemné zázemí, které zde vzniklo. Navíc za námi mohou přijít manželky a partnerky s dětmi, pro které je ideální zázemí klubovny.

AV: Nová klubovna nám pomůže stmelit kolektiv. Bez kamarádkých vztahů dobrovolní hasiči fungovat nemůžou a sedět v zimě v nevytopeném koutku, který jsme si zbudovali, nešlo. I tak řada hasičů někdy nevydrží. Musí umět řídit auto, a to naše je zvlášť na provoz náročné. Také je třeba chodit na zkoušky, a to nebvá každého. Ale teď už můžeme řadu těchto vedlejších aktivit provozovat přímo v klubovně a v čistém prostředí.

Co děláte, když zrovna nehoří?

KH: Rád pracuji na zahradě, jsem děda čtyř vnoučat a to sebere dost času. Rád a aktivně jezdím na kole, nejraději na Okoř. Velice rád houbařím. Dříve jsem se též věnoval fotbalu společně s Vaškem Kalinou,

který se mnou hasiče táhnul.

JK: Spíš je otázkou, jestli vás poplach zastihne ve chvíli, kdy jste schopni stihnout dojet k výjezdu. Když ne, tak mě to mrzí. To jsem většinou v práci. Nicméně, když výjezd není a nejsem v práci, trávím většinu času s rodinou.

TH: Máme čerstvé miminko, takže se věnuji především mé rodině. A mým koníčkem kromě hasičiny je také včelařství.

TP: Věnuji se své rodině, práci a dalším koníčkům. S Jardou Votrubou třeba rybaříme.

AV: Dřív jsem hodně jezdil na koncerty, poslouchám hlavně metal. Teď už jen párkrát do roka...

Jak vnímají váš koníček vaše partnerky?

KH: Někdy je to pro manželky náročné, když jsme třeba někde dlouho, tak jak to bylo třeba při povodních. Ale snažíme jim to vynahradit i třeba příjemným posezením.

JK: Mám za to, že velmi dobře. Pro svou ženu jsem hrdiná! Tedy, doufám v to a rád bych byl.

DH: Moje žena Eliška sdílí zájem o hasiče se mnou a plně mě v něm podporuje. Sama byla aktivně zapojená v Roztokách a počítám, že až nám doroste syn Matěj, bude pomáhat i zde v Zákolanech.

TP: Moje přítelkyně ví, že je můj koníček smysluplný a užitečný a díky dobrým podmínkám může do hasičárny přijít i s naším Tobášem. Holky se spolu kamarádí, takže je to vlastně náš společný koníček.

AV: Moje první žena tomu nefandila. Také kvůli ní jsem se k dobrovolným hasičům přidal, až když jsme se rozvedli. Moje stávající partnerka má ale naopak pro moje aktivity pochopení.

Milda Škarda (vlevo) po výbuchu v bejručském přístavu v létě roku 2020

A ještě jeden pohled z druhé strany. Zeptali jsme se Káči Škardové, jak se žije manželce profesionálního hasiče.

Profesionální hasič drží službu 24 hodin jednou za tři dny. Díky takovému režimu má můj muž relativně dost volného času, který věnuje rodině, hlavně našim dvěma dětem. Speciálně pro syna Adama je obrovským vzorem a ještě jsem od něj neslyšela jinou odpověď na otázku, čím se chce v dospělosti stát, než že hasičem. Jsem ráda, že můžu být součástí velké rodiny hasičů Hlavního města Prahy. Každoročně spolu jezdíme na hory, dovolené a vím, že se ně můžu kdykoli spolehout. Takže být ženou hasiče je moc fajn!

Ptala se Lucie Wittlichová

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

31. srpen na Budči:

Start a cíl Běhu na Budeč

Setkání žáků, rodičů, učitelů a přátel školy

V pondělí 31. srpna se konal již 7. ročník Běhu na Budeč. Jde o mezigenerační běh, kdy děti s rodičem či prarodičem ruku v ruce vyběhají po strmé cestě na Budeč. Letos se běhu zúčastnilo 24 týmů, což byl rekordní počet. Děti běželo celkem 46, což je také úctyhodné. V cíli byli k vidění zpočení a uduchaní sportovci, kterým z očí sála únava a spokojenost. Každý tým dostal diplom s dosaženým časem, všechny děti si odnesly medaili. Pořádá se nevyhlášovalo, protože zvítězil každý, kdo se přišel proběhnout. Všichni zúčastnění už se těší na příští ročník.

V pondělí 31. 8. se po ukončení Běhu na Budeč uskutečnilo setkání žáků, rodičů, učitelů a přátel školy před zahájením školního roku. Akce, která proběhla za krásného počasí, se těšila velkému zájmu.

Školní rok 2020/2021 byl oficiálně zahájen v úterý 1. září 2020 v tělocvičné škole. Uvítali jsme 10 nových dětí do mateřské školy, kterou bude v tomto roce navštěvovat celkem 25 dětí. K velké radosti nám do 1. třídy nastoupilo 23 „prvňáčků“. Privítali jsme také několik nových dětí do dalších ročníků. Počet žáků základní školy se zvýšil na 80. Narůstající počet dětí si vyžádal navýšení kapacity školy a školní jídelny na 120 žáků a školní družiny na dvě třídy pro celkem 60 dětí. V této souvislosti byly provedeny příslušné úpravy ve třídách a v šatnách.

3. září se uskutečnila první hodina plaveckého výcviku organizovaného Plaveckou školou Medúza v Kladně. V termínu 7. – 11. 9. 2020 vyjela 3., 4. a 5. třída na školu v přírodě na Rodinnou farmu Třebušín Zababěč do Českého středohoří. O týden později je vystřídali žáci 1. a 2. ročníku. Děti tak měly možnost navštívit několik zajímavých památek a užít si pobyt v krásné krajině nedaleko Litoměřic.

I v tomto školním roce se škola zapojí do několika projektů – environmentálního vzdělávacího programu LES VE ŠKOLE, sportovních projektů, „Nebojme se pádů“, „Se sokolem do života“ a „Sportuj ve škole“. Rádi bychom navázali na úspěšnou spolupráci se Společností pro kreativitu ve vzdělávání. Ředitelka školy vystoupí s prezentací naší školy na konferenci „Škola jako místo setkávání 2020“ organizované Filozofickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze.

Od října jsou pro žáky připraveny oblíbené kroužky – mj. JUDO, florbal, divadelní kroužek, kroužek anglického a německého jazyka, nové programování.

Ve čtvrtek 24. září 2020 od 18 hodin škola pro děti organizovala akci na podporu čtenářství a čtenářské gramotnosti „Čtení pod hvězdami“ v zahradě restaurace U Libuše. Děti si zde mohly spolu s rodiči a učiteli číst a povídat o knížkách.

Počátkem října zavítá na hodiny anglického jazyka za našimi žáky rodilá mluvčí v rámci projektu Místního akčního plánu rozvoje.

Starší děti se 8. října vydají do Prahy do Werichovy vily na zajímavé divadelní představení „Mejdlička a fialky“, které poutavou formou přibližuje žákům českou historii.

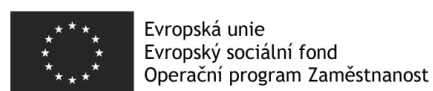
Šárka Třisková, Petr Kalenský

Zprávy z klubu Děti v akci!

Ani letošní léto jsme s klubem nezaháleli a pro děti s okolí připravili 4 turnusy příměstských táborů. Po celý červenec mohli rodiče využívat možnosti nechat si od nás pohlídat své ratolesti. V nabídce byl výtvarný tábor, na kterém si účastníci vyráběli mozaiku ze starých kachlíček. Již tradičně proběhl turnus plný výletů a zážitků v přírodě s Mišou a Katarínou. Během třetího cestovatelského turnusu děti pod vedením Kačky a Haničky varily a ochutnávaly spoustu dobrého a exotického jídla (např. si vyráběly sushi). Závěrečný turnus

(Rychlé šípy) byl plný pohybu a legrace a poslední den byl zakončen posezením u Hrobického domu na Budči. V příštím roce se můžete těšit na 8 turnusů příměstských táborů. Požádali jsme totiž o další dotaci a ta nám byla schválena. Můžeme tedy s klubem pokračovat až do prosince roku 2022 a zajistit nejen hlídání pro starší děti ve školním roce, ale také pokrýt tábory celé léto a dát tak možnost využít našich služeb ještě více rodičům, než tomu bylo doteď. Snažíme se nejen o rozšíření našich služeb, ale také o rozšiřování prostoru pro děti, protože klubovna už nám přestává stačit. Přes prázdniny jsme nechali opravit domeček na klubové zahradě, který dříve sloužil jako sklad. Práce na něm ještě pokračují, ale už brzy bude dokončen a děti tak budou mít více místa i klidu na své odpolední aktivity. Už se těšíme, až ho budeme moci s dětmi slavnostně otevřít! Zdraví vás Klubáci!

BRIGÁDA NA KOVÁRSKÝCH STRÁNÍCH

